

Fums

La ciutat, just l'encís d'un decorat.
Les tres toques de la nit i el desig.
Anàvem esverats del claustre al bar.
Reviscolàvem vents, imatges, ferments.

Gosàvem saber d'un cel
a les platges de la ment.

Ulls brillants amb estels de tendresa.
Músiques i mussols sobre els neons.
Mel de molsa. Als dits i als llavis,
la fràgil melodia de l'instant.

Mots amb anís,
illes en un got blanc,
la muntanya de Saturn era lluny.

Sovint la guitarra distorsionava.
No era, certament, un paradís
però ens rebolcàvem amb irreverència
en la rabiosa dolcesa d'un blues.

Humil mullader de dies, de fums.